U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovaným: **1) Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, **2) Finanční úřad v Jilemnici**, se sídlem Jungmannova 151, Jilemnice, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 29. 6. 2011, č. j. 59 Ca 79/2009 – 125,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti se **zastavuje**.

II. Návrh na obnovu řízení **se odmítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 29. 6. 2011, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti nečinnosti žalovaných.

Krajský soud, kterému byla kasační stížnost dne 22. 8. 2011 doručena, nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 3 000 Kč podle položky 15 sazebníku poplatků ve znění platném do 31. 8. 2011, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

Stěžovatelka uvedený soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatila, ačkoli podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního

soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost, a jeho poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti; tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Krajský soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 3. 10. 2011, č. j. 59 Ca 79/2009 - 135, vyzval, aby zaplatila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 5 dnů od doručení usnesení. Na toto usnesení reagovala stěžovatelka dne 9. 11. 2011 žádostí o osvobození od soudního poplatku. Přijetím zákona č. 303/2011 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), došlo ke změnám v právní úpravě, které se mj. týkaly i postupu po podání kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že k rozhodnutí o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti byl s účinností od 1. 1. 2012 příslušný Nejvyšší správní soud, krajský soud již o této věci nerozhodoval a věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatelka na výzvu zdejšího soudu doložila pro účely rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků své majetkové poměry; Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že tvrzení stěžovatelky ohledně jejích majetkových poměrů jsou neúplná, a usnesením ze dne 30. 3. 2012, č. j. 9 Ans 1/2012 - 45, žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl a osvobození jí nepřiznal. Výrokem III. tohoto usnesení Nejvyšší správní soud opětovně stěžovatelku vyzval ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení s poučením, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Tato výzva byla stěžovatelce doručena dne 15. 4. 2012. Stěžovatelka reagovala podáním ze dne 25. 4. 2012, ve kterém vyjádřila své přesvědčení, že své majetkové poměry již v řízení doložila dostatečným způsobem, a současně podala návrh na obnovu řízení.

Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci, a to i přes výše uvedenou výzvu, zaplacen nebyl, a proto Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

Nejvyšší správní soud současně posuzoval návrh stěžovatelky na obnovu řízení (o osvobození od soudního poplatku), který stěžovatelka odůvodnila svojí nespokojeností s výsledkem řízení o žádosti o osvobození od soudních poplatků a dále přesvědčením, že u ní byly a jsou podmínky pro osvobození splněny. Obnova řízení ve správním soudnictví je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a hnutí, v ostatních řízeních je návrh na obnovu řízení nepřípustný [§ 114 odst. 1 s. ř. s.]. V projednávané věci lze jednoznačně konstatovat, že k naplnění uvedené podmínky nedošlo, návrh stěžovatelky byl proto posouzen jako nepřípustný. Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů postupem podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. návrh na obnovu řízení pro nepřípustnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu